

trinligt til at være en ikkepartisag, men en individuel sag, og gennem samtaler med adskillige kolleger fra adskillige partier har jeg dannet mig det indtryk, at hvis der var en, om jeg så må sige, totalt fri stemmeafgivning i dette lovforslag, ville det have en god chance for at blive vedtaget.

Der er tid til at besinde sig. Jeg ved godt, det sker sjældent, men lad det ske for en gangs skyld. Det er en ekstraordinær sag. Det er ikke en præcedensskabende sag, og det er ikke en på nogen måde økonomisk generende endelige ødelæggende sag for statsbudgettet eller for Folketingets arbejde i øvrigt. Derfor tilslutter jeg mig den opfordring, som hr. Bruno Jerup netop har afleveret.

Socialministeren (Karen Jespersen):

I forbindelse med markeringen af 50-års-dagen for Danmarks befrielse vedtog Folketinget sidste år en lov om udbetaling af en ekstraordinær hædersgave, som hele Folketinget var enig om. Forud var gået drøftelser med den tidligere modstandsbevægelse og modstandsorganisationerne, og vi var enige om, at det var en pæn måde at tilkendegive vores store respekt for det arbejde, der var ydet af modstandsbevægelsen under Danmarks besættelse, på.

Det har jo ikke været tanken at give et egentligt forsørgelsesgrundlag til modstandsfolkene, men vi ville på det tidspunkt gerne tilkendegive den store sympati og forståelse, vi havde for deres arbejde.

Enhedslisten havde på det tidspunkt fremsat et forslag, der lignede det forslag, vi behandler i dag, og et stort flertal i Folketinget var på det tidspunkt enig om at afvise det forslag.

Det mener jeg vi skal holde fast i, og jeg mener, at vi fuldt ud kan være den påskønnelse bekendt, vi på det tidspunkt ydede de tidligere modstandsfolk.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Det er da rigtigt, som socialministeren siger, at det blev afvist i fjor, men det skete, og det ved regeringen også udmærket, fordi der under forarbejderne var bestræbelser i gang, som altså flere af os ønskede at følge, for, at der på selve 5. maj-dagen herinde skulle herske så stor enstemmighed som muligt. Men der var foruden Enhedslisten talsmænd for SF og altså for CD, som sagde, at i virkeligheden ville de helst stemme for, men det kunne vi jo komme tilbage til det følgende år.

Det drejer sig her om, hvordan vi ser på og behandler de mennesker, som vi kan takke for, at Danmark kunne komme ud af Anden Verdenskrig som en respekteret nation, som en allieret nation og som en medstifter af De Forenede Nationer, vel nok århundredets største indsats. Så er det altså, jeg må have lov at spørge, for jeg har ikke kunnet få svar på det i diskussionen, så længe den har stået på: Hvad er begrundelsen for, at disse hædersgaver i anden halvdel af 1990'erne skal have den halve værdi af, hvad de havde, da de blev indført?

At afvise dette forslag kræver vel, at man i det mindste er i stand til at komme med noget, der ligner et argument for, at hæderen er sunket til 50 pct. Ingen har præsteret et sådant argument. Jeg tror, ingen er i stand til at præstere det, og derfor er der altså grund til at gå i tænkeboks en gang til.

(Kort bemærkning).

Tommy Dinesen (SF):

Når socialministeren siger, at der var enighed om at nedstemme forslaget fra Enhedslisten, vil jeg da godt begrunde igen, hvad vi sagde den 4. maj, tror jeg det var, sidste år.

Vi sagde, at det for SF's vedkommende ville være en trist dag, hvis det, vi diskuterede den 4. maj, var den gave, som vi gav frihedskæmperne. Vi syntes i stedet for, at det skulle være en hyldest til dem, der var frihedskæmpere, til de mange tusinde, der lå og sejlede i de 5 år, krigen varede, i udenlandsk havn under de allierede. Derfor sagde vi også, at vi ville komme tilbage.

Jeg vil godt sige tak til hr. Arne Melchior, fordi hr. Arne Melchior i hvert fald står fast ved det, der blev sagt på det pågældende tidspunkt. Det gør vi også, og vi mener, det simpelt hen er for dårligt, at man ikke kan give den hæder således, at modtagerne får de samme penge ud af det. Det er i forhold til den indsats, der blev gjort på daværende tidspunkt, i småtingsafdelingen.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg vil godt sige til ministeren, at jeg da er enig i, at det her er et område, som på sin vis burde kunne samle Folketinget, og det var da også vores håb, at Folketinget i enighed kunne vedtage det forslag, som Enhedslisten her har fremsat; men sådan tegner situationen sig desværre ikke nu.